

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6417/2025
01.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца Акционарско друштво „Електропривреда Србије“ Београд, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Милош Богдановић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2074/24 од 22.01.2025. године, на седници одржаној 01.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2074/24 од 22.01.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2074/24 од 22.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П 99/24 од 17.05.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и решење о извршењу јавног извршитеља Јелене Вучковић од 09.08.2023. године је одржано на снази у целости па је обавезана тужена да тужиоцу на име главног дуга исплати 461.121,12 динара са законском затезном каматом на појединачне износе са датумима доспелости ближе као у том ставу. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 19.022,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2074/24 од 22.01.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Ужицу П 99/24 од 17.05.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. ст. 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Побијаном правноснажном пресудом, усвојен је тужбени захтев којим је обавезана тужена да тужиоцу исплати дуг за неплаћену а испоручену електричну енергију с обзиром да иста није у прописаном року из члана 62. Уредбе о условима испоруке и снабдевања електричном енергијом („Службени гласник РС“, бр. 63/2013) обавестила тужиоца о промени презимена и адресе пребивалишта, при чему је потписивањем захтева за промену назива потврдила да је заведена код туженог као купац електричне енергије, те је одржано на снази решење о извршењу јавног извршитеља.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужене не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, нити се указује на супротне одлуке, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог за извршење на основу веродостојне исправе поднет је 19.07.2023. године. Вредност предмета спора је 461.121,12,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору ради исплате дуга, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**